



איכתבים

צ'יפי

מה קרה לי, אתם שואלים. מה קרה לשולית'הקוסם, אני טבורה. פשוט טבעתי בערימות המיכתבים שלכם. רק שלי לא אירע הנס והקוסם עצמו לא הופיע להושיעני. כשלא יכולתי עוד אמרתי פוס'ולא'משח' קים. כמה אפשר לקרוא שוב ושוב את הדברים שחזורים על עצמם?

לפני שהסכמתי לחזור החל'טתי לשים פס על העבר. המיכ'זור שלפניכם הוא מה שהצלחתי

מיכתב פרס

לא אלמן אלבים

פעם, בפרהיסטוריה, עשיתי את הטעות הגורלית וליגלגתי על פולחן האליל המנוח אלביס. קיבלתי את המכתב הבא, המוכיח כי אלביס אולי ברי'מין אבל בטח לא אלמן. וזה מגיע לי, תאמינו לי:

„מברכות אותך לשנה החדשה, אך מתנגדות בכל תוקף לדעתך הזוויה שמלך הרוק אלביס פרסלי הוא יפהאוס ואינו חושבות שיש לו אלף שיניים. אין זה מצחיק כלל וכלל שקם דור חדש של מעריצות, שגילו את אלביס רק אחרי מותו ואינו יכולות להירדם מבלי שהוא יחייך אליהן מעל המיטה. להיפך, זה מראה עד כמה גדולה ההערצה אליו גם אחרי מותו.

אגב, אנו המעריצות ראינו את תמונותיו של אלביס בימיו האחרונים והן אינן גורמות לנו לביעוטי'לילה כלל וכלל. אך תמו'נתך שלך גורמת לנו לא רק לביעוטי'לילה אלא גם לזעזועי'מוח חוזרים ונשנים כל אימת שאנו נזכרות בך. „הנחמה היא בזה שאת מרכיבה משקפיים על הפנים האיומות שלך ולכן איננו מזדעזעות כל כך. רק המשקפיים מעידות שמסתתר מאחוריהן פרצוף ולא היינו חושבות שזה משהו אחר.

„מאמינות שמכתבנו זה ישמש לך אזכרה לפעמים הבאות בהן יעלה במוח הציפור שלך לכתוב על אלביס עוד משהו שטותי וטיפ'שי. אם אין לך מה לכתוב, אל תכתבי בכלל ובטח לא על אלביס. האומץ דרוש לנו לא כדי להביט על פרצופו של המלך, כפי שטענת, אלא על פרצופך המבעית.

אחרי זה נותר לי רק להתנצל בפני המנוח. ואם עובדות-האליל היו מצרפות למכתבן גם כתובת, היו ודאי מקבלות גם את הפרס המגיע לאלה הזוכים במיסגרת זו.

הדת שלי. איני מתכוון לשור'חח עמה על פוליטיקה — פשוט גיליתי להפתעתי שאני

להוציא בליינד מתוך הערימות. אבל זה הסוף. מה שהיה — היה. מי שירצה לראות את חכתו מושלכת שוב אל אוקיא'נוס המין הנגדי, דרכי, שיטריח את עצמו, במחילה, ויתאמץ לכתוב דברים קצת יותר מרתי'קים ומקוריים.

אני מתחילה לחלק מיספרים מחדש. אבל לא הקודם יזכה, אלא המהליב יותר, ראו, הווי'הרתם!

דרוש: פגז

אם את חושבת שאת פגז (1/11) מוכן להיות התותחן שלך.

וכשהוא אומר פגז הוא מת'כוון ל...אחת שיש בה המיווג העדין בין פנימיות צרופה ו'מטען אינטלקטואלי מעל המ'מוצע לבין חיצוניות שיש בה אלמנטים של יופי מעל המ'מוצע.

התותחן הוא חייל, בן 21. „מקסים, יפה וגבוה שיעניק עדיפות למצרפות תמונה שהן תושבות איזור המרכז.

אז תתאמצו ותשלחי תמונה שתעיד על „הפנימיות הצריר'פה" שלך.

לא מטורף מין

„אני מבין שצריך לעשות מאמצים נואשים כדי להיכלל

נוטה לחבב אוהדות שלי. אפילו לפני שאני מגלה את השקפתך. אז תגידו בעצמכם: הוא זקוק לעזרתי כדי לקלקל?

במזל מאזניים

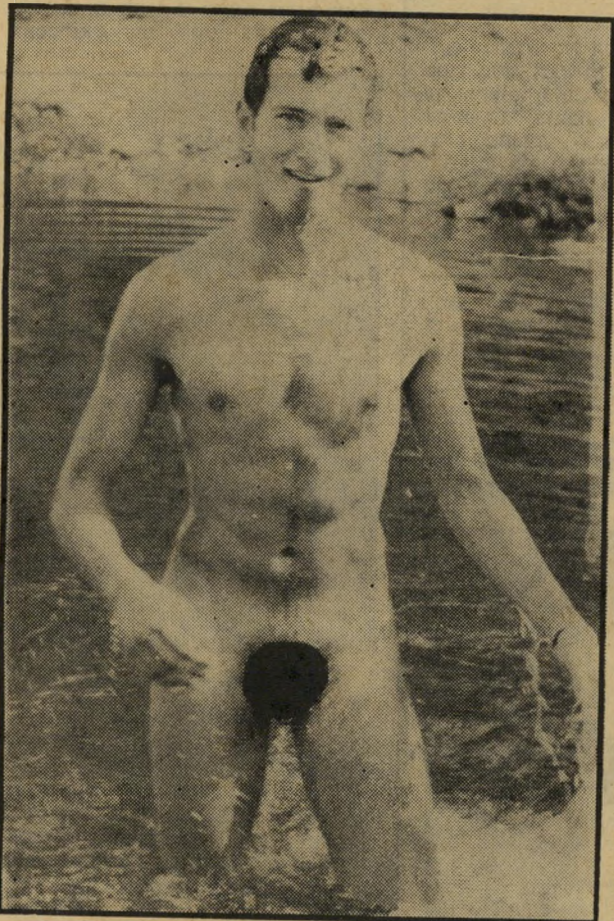
עוד אחד שהראש שלו ב' כוכבים הוא (3/11). „אולי כאשר יש התעניינות גוברת והולכת באסטרולוגיה." הוא מסביר, „מדוע שאתם קוראים וקוראות המפנים את מכתביהם

מיכתבים לפירסום במדור יש להפנות לכתובת „מיכ'תבים לציפי", ת.ד. 136 תל'אביב. מיכתבים למכותבים במדור יש לשלוח במעטפה כפולה. על המעטפה החיצו'נית יש לרשום את הכתובת „הנ'ל. על גבי המעטפה ה'פנימית, מבויללת בבויל של 75 אגורות, יש לרשום את מיספרו הסידורי של המכ'ר, תב, רצוי בספרות קטנות, בפנית המעטפה.

אל מדורך לא יציגו. בנוסף לגיל, בני איזה מזל הם. אפשר בהחלט לוותר על תיאורים באנאלים של איך הם נראים ויזואלית. את מי זה מעניין? בכל אדם יש יופי וכיעור האופייניים לו. צריך רק למצוא את זה ולדעת להתבונן, לא לתאר במילים.

הוא עצמו עושה את הסי'פי'תח: „בן 28, מזל מאזניים, שעת לידה עקרב; גרוש + ילד בן שש וחצי וילדה בת ארבע. עוסק באמנות פלסטית, ציור (סוריאליזם בשמן), ריי'שום (פחם), טיש ועפרון — ריאליסטי) וציורים (בשחור'לבן). פרנסה: מהאמנות. ריי'הנית וכלכלית. להפגת המתח עושה כל העולה על רוחו: נסיעות, טיולים, מוסיקה, אסט'רולוגיה, וכירומנטיה. בשלושת החודשים האחרונים דבק ב'ראשית דרך הלמידה להיות תלמיד טוב." יש שחתפה?

השבת אבידה



את התמונה המצונזרת הזאת קיבלתי מגדן. מי זה גדן? תשאלו בקיבוץ עין'שמר, שם כולם מכירים אותו כך. אלא שגדן זה לא שוגר אני את התמונה להנאתי הפרטית או להנאתכם. הוא מבקש פשוט, לקיים מיצווה. זו שד החזרת אבידה. לא, לא התמונה אבידה לגיבורנו שבתמונה, אלא צניעותו, טוען גדן המוסיף: „את הדוגמן הזה תפסתי באחד מסיורי בארץ. אולי אחר מקוראיכם הנכבדים יזהה עצמו ויזכה בתמונה זו ובנו'ספות, ללא צנזורה." למה סבור גדן שהאיש נמנה עם קוראי — את זה אפשר יהיה אולי לרעת רק למראה הבדתי מצונזרת.

בארץ, עד כמה שאני יוד'עת, יש רק אדם אחד, שיכול היה להרשות לעצמו לרכוש מוצר מקורי של קולאני. זהו סמי פלאטו'שרוג. שמיטת חדר'השינה שלו עוצבה בידי קו'לאני.

אחרי שעיב כמעט כל מו'צר, הגיע קולאני גם לחדרי'הנוחיות. שם גילה שצורת אביו'ר הסניטציה המקובלת לא רק שאינה אסתטית, אלא שבי'ניגוד למה שהאמנו עד כה, אפילו אינה פונקציונלית.

ישב קולאני וחייב את מה שקרוי „הפילוסופיה של חדר'האמבטיה" ועל פיה עיב אבי'זרי סניטציה חדשים, כמו, כיוו'ר שניתן להתרחץ באמ'צעותו מבלי להתכווץ ומבלי לגרום לטפונות מסביב ב'מהלך הרחצה (ראה ציור).

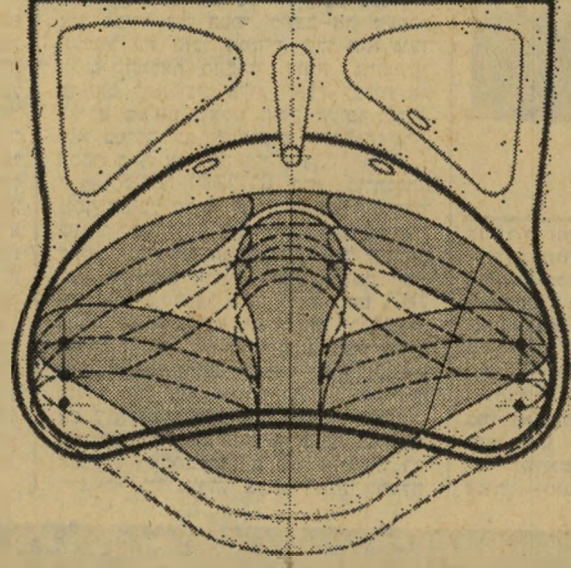
„שעה באמבטיה, שווה לשי'על על ספת הפסיכיאטר," טו'ען קולאני, „לגבי אנשים רבים זהו המקום היחיד בו הם נמ'צאים לבדם, מבודדים עם עצי'מם לבד. הכלים שמסביב חיי'בים לשרת ייחוד זה.

אז בפעם הבאה, כשמשהו לוחץ לכם בפנים, ואתם רצים לחדרים ההם, כדאי שתזכרו שיש גם פילוסופיה בעסק הזה.

הפילוסופיה של חדר האמבטיה

המאה ה'20". וזה מפני שעד היום הספיק לעצב כבר מסו'סים, מכונות-מירוך, רהיטים, עגלות-ילדים, כלי-אוכל, ואפי'לו אופנת'לבוש.

לחולל מהפכה באמבטיה וב'משנתות. קולאני נחשב היום כאחד מגדולי (ויקרי) מעצבי'המוצרים באירופה. מכנים או'תו: „ליאונרדו דה'וינצ'י של



לא מתארת לעצמי שכשאתם הולכים לחדרי'הנוחיות מה שמדאג אותכם זו הפילוסופיה של האסלה או הבידה דווקא. יש דברים יותר לוחצים באותם רגעים.

אבל לכשתשתחררו כדאי לכם, לפעמים, להקדיש כמה דקות של מחשבה לעניין. האם אביו'ריות אותם תאי'בידוד הנק'ראים משום מה חדרי'נוחיות, באמת תורמים משהו לנוחיות הבנאדם? האם העובדה שאותם כלים בדיוק משמשים בבתי'כלא ובארמונות — אולי ב'הבדל של צבע וחומרים בלבד — אינה מצביעה על כך שאי'שם במרוצת הצביליזציה הפ'סיקו לחשוב על פיתוח המית'קנים שבני'אדם משתמשים בהם יותר מכל?

היום כבר מכניסים חיים לצינוקים האלה בעזרת מוצרי'חרסינה וקרמיקה צבעוניים. אבל רובם נותרו מקומות להימלט מהם ולא לבלות ב'הם.

עכשיו, יש חדשות בעניין הזה. מעצב המוצרים האיטלקי הנודע לואיג'י קולאני, החליט